

2) Článek 9 odst. 2 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, která byla uzavřena dne 25. června 1998 a schválena jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 a článek 10a směrnice 85/337, ve znění směrnice 2003/35, musí být vykládány v tom smyslu, že

— pokud je záměr, na který se vztahují tato ustanovení, schválen zákonem, musí být možné, aby otázku, zda tento zákon splňuje podmínky stanovené v čl. 1 odst. 5 uvedené směrnice, přezkoumal podle vnitrostátních procesních pravidel soud nebo nezávislý a nestranný orgán zřízený zákonem;

— v případě, že by proti takovému zákonu nebylo možné podat opravný prostředek povahy a rozsahu, jež byly uvedeny výše, by příslušelo každému vnitrostátnímu soudu, kterému byla v rámci jeho pravomoci věc předložena, aby provedl přezkum popsany v předchozí odrážce a vyvodil z něj případně takové důsledky, že tento zákon nepoužije.

(¹) Úř. věst. C 153, 4. 7. 2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 20. října 2011 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-284/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb kapitálu — Články 56 ES a 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Zdanění dividend — Dividendy vyplácené společností se sídlem v tuzemsku a společností usazeným v jiném členském státě nebo státě Evropského hospodářského prostoru — Rozdílné zacházení“)

(2011/C 362/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a B.-R. Killmann, zmocněnci)

Žalovaná: Německá spolková republika (zástupci: M. Lumma a C. Blaschke, zmocněnci, A. Kube, profesor)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 56 ES a článku 40 Dohody o EHP — Vnitrostátní právní úprava zcela osvobozující od srážkové daně dividendy, které dceřiné společnosti vyplácí mateřským společnostem se sídlem na vnitrostátním území, zatímco u mateřských společností se sídlem v jiném

členském státě nebo ve státě Evropského hospodářského prostoru je toto úplné osvobození podmíněno tím, že je dosažena minimální míra podílu mateřské společnosti na kapitálu její dceřiné společnosti stanovená směrnicí Rady ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, s. 6; Zvl. vyd. 09/01, s. 147)

Výrok

1) Spolková republika Německo tím, že v případech, kdy nebyla dosažena míra podílu mateřské společnosti na kapitálu její dceřiné společnosti jakou stanoví čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ve znění směrnice Rady 2003/123/EHS ze dne 22. prosince 2003, zdaňovala ekonomicky více dividendy vyplácené společností usazeným v jiných členských státech než dividendy vyplácené společností se sídlem na jejím území, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 56 odst. 1 ES.

2) Spolková republika Německo tím, že dividendy vyplácené společností usazeným na Islandu a v Norsku zdaňovala ekonomicky více než dividendy vyplácené společností se sídlem na jejím území, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992.

3) Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 20. října 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Bari — Itálie) — Interedil Srl v. Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

(Věc C-396/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Pravomoc soudu nižšího stupně položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Úpadková řízení — Mezinárodní příslušnost — Místo, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka — Přemístění sídla do jiného členského státu — Pojem „provozovna““)

(2011/C 362/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Bari